

Weryfikacja wyników prac geodezyjnych, cz. V

Decyzja o odmowie

Prowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie weryfikacji wyników prac geodezyjnych jest zupełnie nowym elementem tej procedury, nieznanym dotychczasowym rozwiązaniom prawnym, i jednocześnie jej ostatnim etapem.

Grzegorz Ninard

O ile elementy tej procedury wskazane we wcześniejszych artykułach [patrz GEODETA 12/2016-3/2017 – red.] znajdowały swój odpowiednik w przepisach uprzednio obowiązujących, o tyle postępowanie administracyjne prowadzone w celu wydania decyzji o odmowie przyjęcia do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (dalej PZGiK) zbiorów danych lub innych materiałów jest nową konstrukcją prawną.

Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26 maja 2009 r. [I OSK 761/08, cbosa], zarówno we wcześniejszym orzecznictwie NSA, jak i w aktualnym orzecznictwie sądów administracyjnych obu instancji dopuszcza się w określonych sprawach administracyjnych, aby pozytywne załatwienie sprawy nastąpiło poprzez podjęcie czynności materialno-technicznej, jednak odmowa dokonania takiej czynności winna być do-

konana w drodze decyzji, albowiem jest to negatywne rozstrzygnięcie w sprawie administracyjnej, o której załatwienie zwróciła się strona mająca w tym interes prawny. „*Taki kierunek orzecznictwa znajduje również oparcie w doktrynie. Wprawdzie konstrukcja domniemania załatwienia sprawy przez organ w drodze decyzji administracyjnej jest dyskusyjna, to jednak ciągle aktualny i przekonywujący jest pogląd, że »powyższe domniemanie ma sens wówczas, gdy przepisy prawa upoważniają organ administracji do załatwienia sprawy administracyjnej, lecz nie określają formy rozstrzygnięcia tej sprawy. Nie można bowiem uznać za rozsądne stanowiska, że jeżeli w przepisach określono właściwość organu administracji publicznej do załatwienia pewnej kategorii spraw administracyjnych, to sprawy te nie mogą być rozstrzygane tylko dlatego, że ustawodawca nie określił formy rozstrzygnięcia«* [M. Jaśkowska, A. Wróbel: *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wyd. Zakamycze 2005, s. 611]”.

przyjęcia lub odmowy przyjęcia wyników prac geodezyjnych do zasobu. Stanowi ono jeden z elementów tej procedury. Możliwość jego wszczęcia pojawia się dopiero w momencie niedościa do porozumienia między organem a wykonawcą co do istnienia wad prawnych w wynikach pracy geodezyjnej. Formalnym potwierdzeniem braku takiego porozumienia jest nieuznanie przez organ zastrzeżeń zgłoszonych do protokołu weryfikacji.

Nie ma możliwości wszczęcia takiego postępowania, zanim organ nie przeprowadzi czynności weryfikacyjnych, nie sporządzi protokołu weryfikacji, nie prześle wyników swojej pracy (negatywnej oceny) wykonawcy i nie umożliwi mu wypowiedzenia się względem stwierdzonych uchybień pracy geodezyjnej. I wreszcie jeśli ponownie nie zweryfikuje tej pracy pod kątem zgłoszonych zastrzeżeń. Z woli ustawodawcy bowiem przyjęcie wyników pracy geodezyjnej do zasobu powinno być wynikiem przeprowadzenia czynności materialno-technicznych o charakterze merytorycznym.

Pgik nakłada na wykonawcę obowiązek przekazania wyników pracy geodezyjnej do tego organu Służby Geodezyjnej i Kartograficznej (dalej *SGiK*), do którego zostały zgłoszone te prace. Po otrzymaniu materiałów organ niezwłocznie weryfikuje je pod względem zgodności z przepisami prawa obowiązującymi w geodezji i kartografii. Wyniki weryfikacji utrwała się w protokole. Pozytywny efekt weryfikacji powoduje przyjęcie przekazanych materiałów do zasobu. Negatywny wynik weryfikacji powoduje natomiast zwrot materiałów wykonawcy wraz z protokołem zawierającym opis stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości. W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji wykonawca ma prawo, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu, ustosunkować się na piśmie do wyników weryfikacji. Jeżeli właściwy organ uwzględni stanowisko

Tekstem o postępowaniu administracyjnym prowadzonym w celu wydania decyzji o odmowie przyjęcia do PZGiK zbiorów danych lub innych materiałów kończymy publikację serii artykułów przybliżających zmiany w zakresie weryfikacji wyników prac geodezyjnych wprowadzone nowelizacją ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* obowiązującą od 12 lipca 2014 r. Procedura weryfikacji została w nowych przepisach znacząco rozbudowana. Zdaniem prawnika Grzegorza Ninarda nie było to dobrym pomysłem, bo wydłużyło tę procedurę, a organy *SGiK* obciążyło dodatkowymi obowiązkami. Zanim ukształtuje się jednolita linia orzecznicza, czeka nas wiele sporów między administracją geodezyjną a wykonawstwem. Mamy nadzieję, że artykuły publikowane w *GEODECIE* przynajmniej część z rodzących się wątpliwości w tym czasie wyjaśnią.

Redakcja

• Przyjęcie materiałów albo decyzja odmowna

Wyrazem takiego stanowiska jest również przyjęta w *Prawie geodezyjnym i kartograficznym* (dalej *Pgik*) konstrukcja instytucji weryfikacji wyników prac geodezyjnych (w niniejszym artykule rozumie się przez to również prace kartograficzne). Pozytywny efekt weryfikacji skutkuje przyjęciem tych wyników do zasobu w drodze czynności materialno-technicznej. Negatywny efekt weryfikacji, przy wejściu w spór wykonawcy z organem, przyjmuje postać decyzji administracyjnej.

Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o odmowie przyjęcia wyników pracy geodezyjnej do zasobu nie ma charakteru niezależnego w tym sensie, aby samodzielnie rozstrzygało kwestię

wykonawcy, przyjmuje materiały do zasobu. Cała powyższa procedura odbywa się w trybie czynności materialno-technicznych. Nie wszczynają się tu żadnego postępowania administracyjnego. Nie wydaje się tu także żadnych orzeczeń administracyjnych. Ustawodawca uznał bowiem, że badanie wyniku prac geodezyjnych lub kartograficznych powinno mieć przede wszystkim charakter merytoryczny i niezwłoczny. Tym samym zbędne stają się jakiegokolwiek obostrzenia formalne związane z koniecznością dochowania procedury administracyjnej.

Dopiero gdy dojdzie do sporu między wykonawcą a organem SGIK, ustawodawca postanowił, że względu na chęć zapewnienia wykonawcy należytej ochrony jego uprawnień, że rozstrzygnięcie tego sporu powinno nastąpić w trybie kodeksu postępowania administracyjnego – w drodze decyzji. O tym właśnie stanowi art. 12b ust. 8 *Pgik* – jeżeli właściwy organ, pomimo przedstawienia przez wykonawcę stanowiska zawierającego ustosunkowanie się do wyników weryfikacji, nadal uznaje przedstawione wyniki prac za wadliwe, odmawia przyjęcia ich do zasobu w drodze decyzji administracyjnej.

Wszczęcie postępowania w celu wydania decyzji administracyjnej o odmowie przyjęcia do zasobu zbiorów danych lub innych materiałów następuje wyłącznie z urzędu. Warunkiem bowiem wszczęcia takiego postępowania jest nieuwzględnienie zgłoszonych przez wykonawcę zastrzeżeń do protokołu weryfikacji.

Złożenie przez wykonawcę w ustawowym terminie zastrzeżeń do protokołu weryfikacji może natomiast skutkować uznaniem przez organ stanowiska wykonawcy za prawidłowe i przyjęciem pracy geodezyjnej do zasobu. Tym samym zgłoszenie zastrzeżeń, jeżeli może prowadzić po podjęciu czynności o charakterze materialno-technicznym, nie może być uznane za wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego. Jeżeli by bowiem przyznać mu taki charakter prawny, to organ musiałby wydać decyzję o przyjęciu zbiorów danych lub innych materiałów do zasobu. A takiej możliwości przepisy *Pgik* nie przewidują. Odmowa uwzględnienia stanowiska wykonawcy skutkuje natomiast obowiązkiem wszczęcia postępowania administracyjnego, gdyż odmowa przyjęcia do zasobu zbiorów danych lub innych materiałów może nastąpić wyłącznie w drodze decyzji.

Przepisy *Pgik* nie formułują tu dla wykonawcy żadnej podstawy do składania podania o wydanie decyzji dla niego niekorzystnej. Brak reakcji organu na zgłoszone zastrzeżenia wykonawca ma prawo

traktować jako uznanie prawidłowości jego stanowiska, a w przypadku niewprowadzenia wyników pracy geodezyjnej do zasobu – jako beczynność organu w zakresie wydania decyzji. Nie znając terminu zakończenia ponownej weryfikacji, wykonawca nie wiedziałby, kiedy powinien ewentualny wniosek o wydanie decyzji złożyć. A brak reakcji organu powodowałby, że bez złożenia wniosku o wszczęcie takiego postępowania nie mógłby skarżyć beczynności organu.

• Czynność materialno-techniczna a decyzja

Bepośrednie powiązanie odmowy uwzględnienia zastrzeżeń wykonawcy do protokołu weryfikacji z wydaniem decyzji administracyjnej (uwzględniając także fakt, iż samo przyjęcie wyników pracy geodezyjnej do zasobu jest czynnością materialno-techniczną) oznacza, że decyzja ta ma charakter decyzji kierunkowej. Merytorycznie decyzja ta może mieć jedno rozstrzygnięcie: odmawiać przyjęcia wyników prac geodezyjnych do zasobu. Organ nie może decyzją przyjąć materiałów do zasobu, gdyż jej celem jest jedynie odmowa. Decyzja nie może bowiem zastępować czynności materialno-technicznej.

odmawia wnioskodawcy w drodze decyzji, organ odwoławczy nie może wydawać decyzji reformatoryjnej na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa, bo nie ma w polskim systemie prawnym podstawy upoważniającej do dokonywania czynności materialno-technicznej decyzją administracyjną. Stanowisko to jest aktualne także w przypadku wydawania decyzji w I instancji w sprawie weryfikacji wyników prac geodezyjnych. Merytoryczną decyzją wydaną na podstawie art. 12b ust. 8 może być wyłącznie decyzja o odmowie przyjęcia wyników prac geodezyjnych do zasobu.

W przypadku, w którym organ w toku postępowania uzna zasadność stanowiska wykonawcy, powinien wydać decyzję o umorzeniu postępowania i wprowadzić wyniki pracy geodezyjnej do zasobu na podstawie czynności materialno-technicznej – wpisu do ewidencji materiałów zasobu.

Stroną takiego postępowania jest wyłącznie wykonawca pracy geodezyjnej. Tylko bowiem wykonawca ma możliwość wykazania interesu prawnego (wynikającego z postanowień *Pgik*) w rozstrzygnięciu o wynikach weryfikacji pracy geodezyjnej. W postępowaniu tym nie ocenia się skutków przyjęcia wyników pracy do

Dopiero gdy dojdzie do sporu między wykonawcą a organem SGIK, ustawodawca postanowił, że względu na chęć zapewnienia wykonawcy należytej ochrony jego uprawnień, że rozstrzygnięcie powinno nastąpić w trybie kpa – w drodze decyzji.

Organu administracji publicznej działają w formach określonych prawem. Przypisanie określonej formy działania do określonego zadania czy czynności zawsze następuje na podstawie ustawy. Tym samym nie ma możliwości zmiany formy działania bez upoważnienia ustawowego. „Brak jest bowiem podstaw prawnych do zastępowania czynności materialno-technicznej na drodze decyzji administracyjnej. Oznaczałoby to równocześnie nieuprawnione wprowadzenie dwóch odmiennych form działania administracji publicznej w odniesieniu do tej samej sprawy” [1]. Takie samo stanowisko zajął NSA w wyroku z 20 czerwca 2002 r. [II SA/Lu 507/02, LEX nr 738915], stwierdzając, że w sytuacji, w której organ administracji publicznej załatwia sprawę w drodze czynności materialno-technicznej, a tylko

zasobu, tylko poprawność tej pracy. Tym samym ani podmiot zlecający wykonanie pracy, ani podmiot uprawniony do nieruchomości będącej przedmiotem pracy nie będą stronami tego postępowania.

• Na podstawie kpa

Przepisy *Pgik* nie zawierają jakichkolwiek postanowień dotyczących sposobu i trybu wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 12b ust. 8 *Pgik*. Tym samym do przeprowadzenia postępowania administracyjnego i wydania decyzji w przedmiocie odmowy przyjęcia do zasobu zbiorów danych lub innych materiałów stosuje się wprost postanowienia kpa z zastrzeżeniem trybu wszczęcia tego postępowania oraz możliwej treści rozstrzygnięcia.

Zgodnie z postanowieniami kpa w toku postępowania organy administracji

publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7). Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77 § 1). Organ ten ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80).

Do obowiązków organów obydwu instancji należy zatem ustalenie, czy wyniki prac geodezyjnych spełniają (lub nie) ustawowe kryteria, czyli czy są zgodne z przepisami prawa obowiązującymi w geodezji i kartografii. Ustalenia takie powinny znajdować się w protokole weryfikacji. Jeżeli jednak protokół nie zawierał pełnej informacji o wadach wyników pracy geodezyjnej, wtedy obowiązek przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego spoczywa na organach obydwu instancji. Mają one w wyniku takiego postępowania obowiązek ustalić wszystkie istotne okoliczności w sprawie, czyli przesłanki

geodezyjnej. Tym samym dokument protokołu weryfikacji przestaje być jedynym elementem postępowania dowodowego prowadzonego w takim postępowaniu.

Organy obydwu instancji mają pełne prawo dokonywać własnych ustaleń, nawet niezgodnych z ustaleniami wynikającymi z protokołu weryfikacji czy, w przypadku organu II instancji, ze stanowiskiem organu I instancji nieuwzględniającym zastrzeżeń wykonawcy. Organy obydwu instancji mają prawo przedstawić nowe zarzuty kierowane względem prac geodezyjnych. Wykonawca ma za to pełne prawa strony z prawem ustosunkowywania się do ustaleń organów czy zgłaszaniem żądań (art. 10 kpa). I o ile organ I instancji powinien wszystkie swoje zarzuty umieszczać w protokole jeszcze przed wszczęciem postępowania administracyjnego, o tyle organ II instancji swoje zastrzeżenia względem pracy geodezyjnej może formułować dopiero po przeniesieniu sprawy administracyjnej do II instancji.

Istotą sprawy administracyjnej prowadzonej w trybie art. 12b ust. 8 *Pgik* jest prawidłowość wyników pracy geodezyjnej. Skoro, co wynika wprost z brzmie-

*przepisom prawa geodezyjnego i kartograficznego, tj. czy nadaje się do przyjęcia do państwowego zasobu. Słusznie organ odwoławczy wskazał, że istotą postępowania nie jest wyłącznie weryfikacja zasadności uchybień wskazanych w protokole weryfikacji, co wprost wynika z przepisu art. 12b ust. 1 ustawy *Pgik*. Organ II instancji z racji przyznanych mu ustawowo kompetencji nie kontroluje prawidłowości postępowania prowadzonego przed organem I instancji lecz ponownie rozpatruje sprawę, czyli bada ją od nowa w oparciu o zgromadzone dokumenty oraz obowiązujące prawo. Organu odwoławczego nie ograniczają uchybień i nieprawidłowości wskazane przez organ, który sporządził protokół weryfikacji i stąd też wskazania nowych uchybień nie można traktować – jak to zarzucił skarżący – w kategoriach naruszenia art. 139 kpa (zakaz reformationis in peius), jako że organ odwoławczy utrzymał w mocy decyzję Starosty C”.*

Przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby do absurdalnych wniosków. Organ I instancji w drodze decyzji rozstrzygałby wyłącznie o prawidłowości działania własnych służb geodezyjnych. Do tego typu rozstrzygnięć właściwemu organowi wystarczają uprawnienia kierownicze wynikające z przepisów dotyczących jego działalności (zob. np. art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 2 i 3 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, DzU z 2016 r., poz. 814). To samo musiałby zrobić organ II instancji – ocenić jakość pracy geodezyjnych służb organu I instancji. W tym ujęciu wydawanie decyzji, i to w dwóch instancjach, po prostu miałyby się z celem. Co więcej, tak sformułowany przedmiot postępowania stoi w oczywistej sprzeczności z art. 1 pkt 1 kpa, który normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych. Rozstrzygnięcie w przedmiocie prawidłowości sporządzenia protokołu weryfikacji danych dotyczy jakości pracy służb geodezyjnych, nie zaś zakresu praw i obowiązków wykonawcy prac geodezyjnych. Tym samym wykonawca nie powinien być stroną w takim postępowaniu. A i samo postępowanie nie powinno w ogóle się toczyć, gdyż przy takim określeniu jego przedmiotu brak wszystkich niezbędnych elementów stosunku administracyjnoprawnego. Organ administracji publicznej nie może być bowiem stroną prowadzonego przez siebie postępowania. Stroną musiałby być organ, skoro jego pracy postępowanie miałyby dotyczyć, a nie powiat (województwo, Skarb Państwa) jako osoba prawna. Powiat (województwo, Skarb Państwa) nie

Organy obydwu instancji mają pełne prawo dokonywać własnych ustaleń, nawet niezgodnych z ustaleniami wynikającymi z protokołu weryfikacji czy, w przypadku organu II instancji, ze stanowiskiem organu I instancji.

prawidłowości złożonych wyników prac geodezyjnych wskazane w art. 12b ust. 1 *Pgik* oraz wyjaśnić stronie (skarżącemu) przesłanki podjętej przez siebie decyzji.

• Postępowanie dowodowe

Pgik nie wprowadza tu żadnych ograniczeń w postępowaniu dowodowym. Jedno ograniczenie wynika pośrednio z przebiegu samej procedury weryfikacji: w skład materiałów dowodowych takiego postępowania muszą wchodzić zarówno protokół weryfikacji, jak i zastrzeżenia wykonawcy. Protokół weryfikacji dołącza się do akt postępowania wraz ze stanowiskiem wykonawcy dopiero po wszczęciu postępowania, w wyniku podtrzymania stanowiska organu o wadliwości wyników prac. Ponadto organy mogą dowolnie przeprowadzać inne dowody, jeżeli będą one dotyczyły istoty sprawy, czyli naruszenia prawa przez elementy przekazanej pracy geo-

dezyjnej. Tym samym dokument protokołu weryfikacji przestaje być jedynym elementem postępowania dowodowego prowadzonego w takim postępowaniu.

W wyroku z 30 czerwca 2016 r. [II SA/Sz 307/16, LEX nr 2098507] WSA w Szczecinie zauważył, że „Organ odwoławczy ponownie rozpatrując sprawę, na skutek wniesionego odwołania, zbadał wszystkie kwestie mieszczące się w procedurze zgłaszania wykonanej pracy geodezyjnej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i to zarówno te, które były przedmiotem rozpatrzenia przez Starostę, jak i te, które pozwalają na ustalenie, czy sporządzona przez wykonawcę dokumentacja geodezyjna odpowiada

ma bowiem żadnego interesu prawnego w takim postępowaniu. Rozstrzygnięcie zawarte w decyzji wydanej na podstawie art. 12b ust. 8 *Pgik* musi dotyczyć jakości danych i materiałów dostarczonych przez wykonawcę, nie zaś jakości protokołu weryfikacji danych, czyli jakości pracy samej administracji geodezyjnej.

Jak już wyżej wskazano, rozróżnienie formy prawnej przyjęcia wyników pracy geodezyjnej do zasobu (czynność materialno-techniczna) i odmowy przyjęcia (decyzja administracyjna) oznacza, że organ II instancji jest, podobnie jak organ I instancji, ograniczony w zakresie treści wydawanego orzeczenia. Może on:

1) utrzymać decyzję organu I instancji w mocy (niezależnie od zgodności uzasadnień obydwu decyzji) – jeżeli ustali istnienie uchybień prawnych w pracy geodezyjnej (art. 138 § 1 pkt 1 kpa);

2) umorzyć postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 pkt 3) – jeżeli ustali bezprzedmiotowość tego postępowania;

3) uchylić decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania (art. 138 § 2) – jeżeli ustali wady postępowania pierwszoinstancyjnego,

4) uchylić decyzję organu I instancji i umorzyć postępowanie, jeżeli uzna, że nie istnieją okoliczności uzasadniające odmowę przyjęcia wyników pracy geodezyjnej do zasobu.

Organ II instancji nie może natomiast wydać decyzji reformacyjnej – uchylić decyzji organu I instancji i orzec o przyjęciu wyników pracy do zasobu.

● Przedmiot kontroli sądu administracyjnego

Zupełnie nowa, ustawowa konstrukcja instytucji przyjęcia materiałów do zasobu powoduje, że dotychczasowe orzecznictwo straciło swoją aktualność. Przedmiotem zaskarżenia do sądu administracyjnego nie jest już sama czynność materialno-techniczna odmowy przyjęcia materiałów do zasobu, lecz akt administracyjny – decyzja organu II instancji rozstrzygająca w przedmiocie odmowy przyjęcia do PZGiK zbiorów danych lub innych materiałów sporządzonych przez wykonawcę. Podstawą wniesienia skargi jest tu art. 3 § 2 pkt 1 ustawy *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (dalej *Ppps*).

W poprzednim stanie prawnym (sprzed 12 lipca 2014 r.) *Pgik* w ogóle nie regulowało trybu przyjęcia materiałów do zasobu. Jedynie w art. 12 wskazało na obowiązek przekazania powstałych materiałów lub informacji o tych materiałach. Tryb przyjmowania materiałów do zasobu regulowało natomiast rozporządzenie

w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (o czym była już mowa). Z treści postanowień tego rozporządzenia wynikało, że protokół wraz z uzasadnieniem stanowił jedyną informację dla wykonawcy o przyczynach odmowy przyjęcia przekazanych materiałów do zasobu. Przepisy nie przewidywały możliwości wydania w tych sprawach decyzji administracyjnej (zob. postanowienie NSA z 19 kwietnia 2010 r. [I OSK 560/10, LEX nr 603714]). W orzecznictwie wypracowane zostało stanowisko, że czynność ta może podlegać zaskarżeniu do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 4 ustawy

podstawą uchylenia decyzji nie są wyłącznie odmienne oceny jakości wyników prac geodezyjnych, ale stwierdzone przez sąd uchybienia formalne decyzji.

Mimo rozbudowy trybu weryfikacji ustawodawca zaniedbał uregulowania wielu różnych aspektów tej procedury, w szczególności na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania administracyjnego. Brak jest rozstrzygnięć w przedmiocie wadliwie złożonego zawiadomienia, niepełnego operatu technicznego, terminów działania organu czy też uprawnień wykonawcy pracy geodezyjnej w zakresie skarżenia wadliwego działania organu, do którego przekazane zostały wyniki tej pracy.

Co więcej procedura ustawowa nie przewidywała *expressis verbis* opcji na

W poprzednim stanie prawnym procedura weryfikacji była przedmiotem regulacji czterech paragrafów, a aktualnie – jednego artykułu, mimo iż nastąpiło jej znaczące skomplikowanie i pojawienie się dodatkowych jej elementów. Nie dziwią zatem wady tej regulacji.

Ppps (zob. wyrok WSA w Kielcach z 9 lutego 2012 [II SA/Ke 23/12, LEX 1116383, www.orzeczenia.nsa.gov.pl]). Przedmiotem oceny przez sądy była odmowa przyjęcia materiałów do zasobu, a jej materialnym substratem – protokół wraz z uzasadnieniem odmowy.

Aktualnie przedmiotem kontroli sądu jest decyzja administracyjna odmawiająca przyjęcia do zasobu zbiorów danych lub innych materiałów sporządzonych przez wykonawcę, a protokół stał się jednym z elementów postępowania dowodowego organów obydwu instancji, choć nie wytworzonym w ramach postępowania administracyjnego, lecz dołączonym do akt po jego wszczęciu.

● Podsumowanie

Opisana w niniejszym cyklu artykułów procedura weryfikacji wyników prac geodezyjnych została znacząco rozbudowana w stosunku do stanu sprzed nowelizacji *Pgik* z 2014 r. I nie wydaje się to dobrym pomysłem. Przedłuża to znacząco sam proces weryfikacji, znacząco też obciąża organy SGiK obowiązkami niemerytorycznymi związanymi z koniecznością dochowania wymogów formalnych postępowania administracyjnego. I już zapadające wyroki sądów wskazują, że

prawy błędów operatu technicznego przez wykonawcę pracy geodezyjnej, nawet jeśli są to błędy nieistotne – łatwo naprawialne. Taka możliwość sugerowana jest natomiast we wzorze protokołu weryfikacji.

Oceniając rozwiązania ustawowe, można nieco sofistycznie wskazać, że w poprzednim stanie prawnym procedura weryfikacji była przedmiotem regulacji czterech paragrafów, a aktualnie – jednego artykułu, mimo iż nastąpiło jej znaczące skomplikowanie i pojawienie się dodatkowych jej elementów, nieznanymi poprzedniej procedurze. Nie dziwią zatem wady tej regulacji.

Niewątpliwie czeka nas, na tle omówionej regulacji art. 12b *Pgik*, jeszcze wiele sporów, zanim w orzecznictwie (i administracyjnym, i sądownoadministracyjnym) ukształtuje się jednolita linia orzecznicza, w której jednoznacznie określi się wszystkie aspekty procedury weryfikacji.

Grzegorz Ninard

Radca prawny zatrudniony w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu

Literatura

• [1] S. Szuster: komentarz do art. 16 ustawy o dostępie do informacji publicznej; za: Lex Omega